

er landfaste, ikke er selvstændige kommuner, men alligevel kan siges at være egentlige øsamfund.

De 27 øer, der er med i ordningen, havde i 1996 et befolkningstal strækkende sig fra 5 indbyggere på Birkho til 901 indbyggere på Orø, og er valgt, fordi de alle er omfattet af østøtteloven.

Det er spørgerens opfattelse, at også andre end de 27 konkrete øsamfund har det svært og trænger til en håndsrækning, hvis deres muligheder for at bestå som bære- og levedygtige øsamfund skal lykkes.

Der er ikke mange øer med et befolkningstal på mellem 1000 og 5000 indbyggere, og det er spørgerens opfattelse, at ministeren bør tage initiativ til en udvidelse af ordningen om gratis transport til beboere på øer, så den kommer til at omfatte øsamfund, der i dag har et befolknings-tal på op til f.eks. 5.000.

For eksempel har Læsø ca. 2.300 indbyggere og Samsø ca. 4.300 indbyggere, og spørgeren er af den opfattelse, at øsamfund af sådanne størrelser bør være omfattet af ordningen om gratis transport.

Svar (19/4 01)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke har aktuelle planer om en sådan udvidelse af ordningen.

Spm. nr. S 2254

Til arbejdsministeren (27/3 01) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Er ministeren af den opfattelse, at nogle kommuners medvirken til, at kontanthjælpsmodtagere udfører ordinært arbejde for private virksomheder som en del af deres aktivering, passer ind i regeringens målsætning om et rummeligt arbejdsmarked?«

Svar (19/4 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Da der i spørgsmålet tales om aktivering af kontanthjælpsmodtagere finder jeg, at spørgsmålet burde have været stillet til socialministeren.

Reglerne om jobtræning i Socialministeriets lovgivning følger imidlertid reglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Jeg kan oplyse, at der i loven er fastsat regler for løn- og øvrige arbejdsvilkår, og det er en forudsætning for løntilskud, at der sker en netto-udvidelse af antallet af ansatte, ligesom der ikke må være tale om konkurrenceforvridning.

Regeringen har netop offentliggjort oplægget »Brug for alle – Danmark 2010 og et mere rummeligt arbejdsmarked«. Heri gives der udtryk for visionen om, at flere personer med svagere forudsætninger eller nedsat arbejdsevne får mulighed for at bruge deres evner og deltage i arbejdslivet.

Rummeligheden på arbejdsmarkedet kan ikke meningsfuldt forbeholdes præcist definerede persongrupper eller situationer, ligesom det heller ikke kan afgrænses til specifikke løntilskudsordninger. Det er et bredt begreb, som især udtrykker forventning om, at arbejdspladserne giver plads til personer, som ikke i alle tilfælde eller på alle tidspunkter kan leve op til de præstationskrav eller normalitetsopfattelser, som er de fremherskende.

Centralt i udviklingen af et mere rummeligt arbejdsmarked er en nedbrydning af barrierer i omgivelserne, især på arbejdspladser og hos myndigheder, så adgangen til beskæftigelse lettes.

En væsentlig forudsætning for arbejdspladsernes medvirken er, at myndigheder i kommuner og arbejdsformidlinger orienterer deres indsats stærkere mod arbejdsmarkedet. Mange arbejdspladser yder værdifuldt bidrag og mange kommuner har omlagt indsatsen og styrket samarbejdet med virksomhederne.

Jeg finder derfor, at kommunernes samarbejde med private virksomheder om udførelse af arbejdsopgaver kan være begyndelsen til en større grad af samarbejde og en mulig vej for at kontanthjælpsmodtagere kan opnå beskæftigelse på ordinære eller særlige vilkår i virksomhederne helt i tråd med at etablere et mere rummeligt arbejdsmarked.